

Tolkningsfrågor

1. Ska klausul 5.1 i ramavtalet om visstidsarbete undertecknat av EFS, UNICE och CEEP, vilket bifogats rådets direktiv 1999/70/EG⁽¹⁾ av den 28 juni 1999, tolkas så, att den utgör hinder för tillämpning av artikel 4.1 sista meningen och 4.11 i lag nr 124 av den 3 maj 1999 (Brådslande åtgärder som rör skolpersonal) — vari tillsättningen av årliga vikariat på tjänster ”som är vakanta och lediga före den 31 december” regleras och det föreskrivs att årliga vikariat ska tillsättas ”i väntan på att fast anställda lärare rekryteras genom uttagningsprov” — vilka bestämmelser gör det möjligt att använda sig av visstidsanställningar utan att ange en bestämd tidsplan för genomförandet av uttagningsproven och utan att det föreligger en rätt till skadestånd?
2. Utgör kraven på organisering av det ovan beskrivna italienska skolväsendet sådana objektiva grunder som avses i klausul 5.1 i direktiv 1999/70/EG av den 28 juni 1999, vilka kan medföra att en sådan lagstiftning som den italienska, som inte föreskriver någon rätt till skadestånd vid visstidsanställning av skolpersonal, blir förenlig med Europeiska unionens rättsordning?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 1999/70/EG av den 28 juni 1999 om ramavtalet om visstidsarbete undertecknat av EFS, UNICE och CEEP (EGT L 175, s. 43).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Bundespatentgericht (Tyskland) den 24 juli 2013 — Netto Marken Discount AG & Co. KG mot Deutsches Patent- und Markenamt

(Mål C-420/13)

(2013/C 313/14)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Bundespatentgericht

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Netto Marken Discount AG & Co. KG

Motpart: Deutsches Patent- und Markenamt

Tolkningsfrågor

1. Ska artikel 2 i direktivet⁽¹⁾ tolkas så, att även detaljhandels-tjänster utgör en tjänst, i den mening som avses i direktivet?
2. För det fall fråga 1 ska besvaras jakande:

Ska artikel 2 i direktivet tolkas så, att tjänster som erbjuds av en detaljist innehållsmässigt måste vara lika specificerade som de varor som en detaljist saluför?

- a) Räcker det för att en tjänst ska anses vara specificerad att:
  - aa) endast arten av tjänst eller den allmänna beteckningen anges,
  - bb) endast klassen eller klasserna, eller
  - cc) varje tjänst är specifikt angiven?
- b) Har angivandet av dessa uppgifter betydelse för bestämmandet av ansökningsdagen eller är det möjligt att byta ut eller komplettera uppgifter när allmänna beteckningar eller klasser anges?

3. För det fall fråga 1 ska besvaras jakande:

Ska artikel 2 i direktivet tolkas så, att skyddet för ett varumärke för tillhandahållande av detaljhandelstjänster även omfattar tjänster som detaljisten själv tillhandahåller?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/95/EG av den 22 oktober 2008 om tillnärmningen av medlemsstaternas varumärkeslagar (EUT L 299, s. 25).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Bundespatentgericht (Tyskland) den 24 juli 2013 — Apple Inc. mot Deutsches Patent- und Markenamt

(Mål C-421/13)

(2013/C 313/15)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Bundespatentgericht

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Apple Inc.

Motpart: Deutsches Patent- und Markenamt

Tolkningsfrågor

1. Ska artikel 2 i direktivet⁽¹⁾ tolkas så, att med ”en varas förpackning” också avses en förpackning som inbegriper en tjänst?

2. Ska artiklarna 2 och 3.1 i direktivet tolkas så, att det är möjligt att såsom varumärke registrera ett tecken som återger en förpackning som inbegriper en tjänst?
3. Ska artikel 2 i direktivet tolkas så, att det för att uppfylla kravet på att varumärket ska kunna återges grafiskt räcker med en ritning, eller krävs härfor kompletteringar såsom en beskrivning av förpackningen eller absoluta storleksangivelser med metermått eller relativa storleksangivelser med upplysningar om proportionerna?
4. Ska artikel 2 i direktivet tolkas så, att skyddet för varumärket för detaljisttjänster också omfattar varor som detaljhandlaren själv producerar?

(¹) Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/95/EG av den 22 oktober 2008 om tillnärningen av medlemsstaternas varumärkeslagar (EUT L 299, s. 25).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Consiglio di Stato (Italien) den 26 juli 2013 — Ministero dell'Economia e delle Finanze e AAMS mot Yesmoke Tobacco

(Mål C-428/13)

(2013/C 313/16)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Consiglio di Stato

Part(er) i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Ministero dell'Economia e delle Finanze e AAMS

Motpart: Yesmoke Tobacco

Tolkningsfråga

Utgör artikel 8.2 i direktiv 95/59/EG (¹) av den 27 december 1995 och artikel 7.2 i direktiv 2011/64/EU (²) av den 21 juni 2011 i vilka det föreskrivs att skattesatsen för den proportionella punktskatten respektive den värderelaterade punktskatten liksom beloppet av den särskilda punktskatten ”måste vara lika för alla cigaretter” hinder för en nationell bestämmelse såsom artikel 39 octies punkt 4 i lagstiftningsdekret nr 504 av den 26 oktober 1995 (i dess lydelse enligt artikel 55 punkt 2 bis [c] i lagdekret nr 78 av den 31 maj 2010, vilket omvandlats i ändrad lydelse till lag nr 122 av den 30 juli 2010) i vilken det föreskrivs att punktskatten för cigaretter med ett detaljhandelspris som understiger detaljhandelspriset för cigaretter i den

mest efterfrågade priskategorin uppgår till 115 procent av referensbeloppet, vilket innebär att det fastställs en särskild minimipunktskatt för cigaretter med lägre försäljningspris och inte ett minimibelopp för punktskatten som tillämpas på samtliga priskategorier cigaretter såsom är tillåtet enligt artikel 16.7 i direktiv 95/59/EG och artikel 14.[1] i direktiv 2011/64/EU?

(¹) Rådets direktiv 95/59/EG av den 27 november 1995 om andra skatter än omsättningsskatter som påverkar förbrukningen av tobaksvaror (EGT L 291, s. 40)

(²) Rådets direktiv 2011/64/EU av den 21 juni 2011 om strukturen och skattesatserna för punktskatten på tobaksvaror (EGT L 176, s. 24)

Överklagande ingett den 1 augusti 2013 av Europeiska kommissionen av den dom som tribunalen (första avdelningen) meddelade den 17 maj 2013 i mål T-146/09, Parker ITR Srl och Parker-Hannifin Corp mot kommissionen

(Mål C-434/13 P)

(2013/C 313/17)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Europeiska kommissionen (ombud: S. Noë, V. Bottka, R. Sauer)

Övriga parter i målet: Parker ITR Srl och Parker-Hannifin Corp.

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

— upphäva domen i den del beslutet ogiltigförklaras och böterna justeras.

— ogilla talan i tribunalen i dess helhet, och

— förplikta sökandena i tribunalen att ersätta samtliga rättegångskostnader i detta förfarande och i förfarandet i tribunalen

Grunder och huvudargument

Kommissionen anför två grund till stöd för överklagandet och yrkar att domen delvis ska hävas i den mån beslutet i ärende COMP/39.406 — lastslangar för oljeprodukter har ogiltigförklarats och böterna justerats.